

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 230

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 martie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 9 din 28 ianuarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „ <i>de până la</i> ” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a prevederilor art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, a sintagmei „ <i>de până la</i> ” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, a sintagmei „ <i>structurile centrale ale instituțiilor</i> ” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, a dispozițiilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	2–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
158. — Hotărâre privind actualizarea datelor de identificare și a valorii de inventar ale unui imobil situat în municipiul București, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Curții de Conturi a României	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
66/51. — Ordin al ministrului muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică privind modificarea și completarea Clasificării ocupațiilor din România — nivel de ocupație (șase caractere), aprobată prin Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 1.832/856/2011	12
252. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru publicarea acceptării amendamentelor la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.522(106) din 10 noiembrie 2022 și Rezoluția MSC.533(107) din 8 iunie 2023 ale Comitetului de siguranță maritimă	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 9

din 28 ianuarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a prevederilor art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, a sintagmei „structurile centrale ale instituțiilor” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, a dispozițiilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) în ceea ce privește sintagma „de până la” și ale art. 14 alin. (5) și a sintagmei „structurile centrale ale instituțiilor” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne pentru membrul de sindicat Bufanu Gheorghe Laurențiu în Dosarul nr. 2.533/115/2019 al Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.202D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.204D/2020, nr. 1.859D/2021, nr. 2.425D/2021, nr. 3D/2022, nr. 4D/2022, nr. 1.424D/2022, nr. 1.771D/2022 și nr. 2.007D/2022, având ca obiect reunit excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a prevederilor art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, a sintagmei „de până la” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a prevederilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, a dispozițiilor art. 1 alin. (5) cu privire la sintagma „fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege” din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, a sintagmei „structurile centrale ale instituțiilor” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a dispozițiilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și

Personalului Contractual din M.A.I. pentru membrii de sindicat Enache Adrian, Andrieș Ana și alții, Cîrstea Ionuț, Popescu Cristinel și alții, Haiduc Liliana Andreea și alții, Cordea Adrian, Ciolcă Paula Viorica și alții, Constantin Florentina Carmen în Dosarul nr. 2.560/115/2019 al Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 36.502/3/2019* al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 30.160/3/2019 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.608/30/2020 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.610/30/2020 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.204/97/2020 al Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 5.493/30/2019*** al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și în Dosarul nr. 28.451/3/2020 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate din dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.204D/2020, nr. 1.859D/2021, nr. 2.425D/2021, nr. 3D/2022, nr. 4D/2022, nr. 1.424D/2022, nr. 1.771D/2022 și nr. 2.007D/2022 la Dosarul nr. 1.202D/2020.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura propusă. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.204D/2020, nr. 1.859D/2021, nr. 2.425D/2021, nr. 3D/2022, nr. 4D/2022, nr. 1.424D/2022, nr. 1.771D/2022 și nr. 2.007D/2022 la Dosarul nr. 1.202D/2020, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Arată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 a devenit inadmisibilă în urma pronunțării Deciziei nr. 294 din 17 mai 2022. De asemenea, mai arată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 este neîntemeiată, precum și faptul că prevederile art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 nu au aplicabilitate în cauză,

faptul că criticile referitoare la prevederile art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 și cele ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privesc, în realitate, chestiuni ce țin de interpretarea și aplicarea legii, excepția de neconstituționalitate ce le are ca obiect fiind, deci, inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 29 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.533/115/2019, **Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) în ceea ce privește sintagma „de până la” și ale art. 14 alin. (5) și a sintagmei „structurile centrale ale instituțiilor” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I. pentru membrul de sindicat Bufanu Gheorghe Laurențiu cu prilejul soluționării unei cereri privind drepturi salariale (Dosarul nr. 1.202D/2020).

9. Prin Încheierea din 29 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.560/115/2019, **Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) în ceea ce privește sintagma „de până la” și ale art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I. pentru membrul de sindicat Enache Adrian cu prilejul soluționării unei cereri privind drepturi salariale (Dosarul nr. 1.204D/2020).

10. Prin Încheierea din 23 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 36.502/3/2019*, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I. în numele și pentru membrii de sindicat Andrieș Ana și alții cu prilejul soluționării unei cereri privind drepturi salariale (Dosarul nr. 1.859D/2021).

11. Prin Decizia civilă nr. 661/R-cont din 15 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 30.160/3/2019, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 23 din cap. II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, regăsită în cadrul articolului menționat**, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I. pentru Cîrstea Ionuț cu prilejul soluționării unei cereri privind drepturi salariale (Dosarul nr. 2.425D/2021).

12. Prin Decizia civilă nr. 1.617 din 8 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.608/30/2020, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I. în

numele membrilor de sindicat Popescu Cristinel și alții cu prilejul soluționării unei cereri privind drepturi salariale (Dosarul nr. 3D/2022).

13. Prin Decizia civilă nr. 1.618 din 8 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.610/30/2020, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din MAI în numele membrilor de sindicat Haiduc Liliana Andreea și alții cu prilejul soluționării unei cereri privind drepturi salariale (Dosarul nr. 4D/2022).

14. Prin Încheierea din 10 mai 2022, pronunțată în Dosarul nr. 4.204/97/2020, **Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1), cu privire la sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 14 alin. (1) cu privire la sintagma „de până la” și ale art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 23 cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din” din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I. în numele și pentru membrul de sindicat Cordea Adrian cu prilejul soluționării unei cereri privind drepturi salariale (Dosarul nr. 1.424D/2022).

15. Prin Încheierea din 13 aprilie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 5.493/30/2019***, **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I., în numele membrilor de sindicat Ciocă Paula Viorica și alții cu prilejul soluționării unei cereri privind drepturi salariale (Dosarul nr. 1.771D/2022).

16. Prin Încheierea din 3 iunie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 28.451/3/2020, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, precum și ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I. în numele și pentru membrul de sindicat Constantin Florentina Carmen cu prilejul soluționării unei cereri privind drepturi salariale (Dosarul nr. 2.007D/2022).

17. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că elementele principale care vizează nașterea, executarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului se referă la statutul acestei categorii socioprofesionale, care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție. Art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului prevede că polițistul are dreptul la salariu lunar, compus din salariul de bază, indemnizații, sporuri, premii și prime, ale căror cuantumuri se stabilesc prin lege. Dispozițiile

art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 prevăd acordarea unui spor (a unor compensații) de risc/pericol deosebit de până la 30%, care se calculează la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază.

18. Art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 prevede că unitățile, categoriile de personal și cuantumul sporului se stabilesc prin ordin al ministrului de interne, respectiv printr-un act cu o putere juridică inferioară legii organice. Astfel, în aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (2), ordonatorul principal de credite este abilitat să emită reglementări subsecvente, prin care va stabili, în mod concret, care sunt unitățile și categoriile de personal cărora li se acordă acest drept, ca urmare a îndeplinirii condițiilor legale, precum și cuantumul sporului. Altfel spus, prin actul pe care îl va emite, ordonatorul de credite nu se va rezuma doar la un act de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 38/2003, ci va putea să le completeze, instituind condiții și criterii de acordare a compensației suplimentare față de cele stabilite prin ordonanța menționată.

19. Ordonatorul de credite a dat în sarcina ordonatorilor secundari această abilitate, iar la nivelul structurilor M.A.I. — Inspectoratul General al Poliției Române sau Inspectoratul General al Poliției de Frontieră — au fost aprobate cuantumuri prin note-raport.

20. De asemenea, ordinul ministrului de interne privind drepturile salariale ale polițiștilor a fost clasificat ca secret, în aceste condiții persoana îndreptățită să primească sporul necunoscând regulile după care se stabilește acest drept, având în vedere că actul administrativ nu este accesibil și nici opozabil. Normele privind stabilirea categoriilor de personal și cuantumul sporului de pericol deosebit trebuie să respecte cerințele de stabilitate și previzibilitate a legii, însă dispozițiile de lege criticate nu îi permit polițistului să își adapteze comportamentul în mod corespunzător și acesta nici nu poate să aibă reprezentarea corectă a alcătuirii drepturilor sale salariale.

21. Prin urmare, autorul excepției consideră că dispozițiile art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, precum și sintagma „*de până la*” din cuprinsul alin. (1) al aceluiași articol contravin prevederilor art. 1 alin. (4) și (5), ale art. 31 și ale art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție.

22. Dispozițiile criticate, prin puterea acordată ministrului de interne de a stabili drepturile salariale ale polițiștilor, îi permit acestuia să adauge la Legea fundamentală, de vreme ce aceasta prevede că drepturile salariale ale polițiștilor se stabilesc numai prin lege.

23. Totodată, puterea acordată ministrului de interne de a stabili noi criterii nu poate fi justificată nici prin raportare la o eventuală diferențiere obiectivă între diversele niveluri de risc sau pericol pe care le implică munca desfășurată de beneficiarii sporurilor. Aceasta pentru că însuși art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 stabilește sfera personalului și a activităților care justifică acordarea compensației.

24. De asemenea, întrucât reglementarea are efecte impredictibile, depinzând de condiții și criterii a căror natură nu poate fi anticipată, este contrară art. 1 alin. (5) din Constituție.

25. Cu privire la sintagma „*de până la*” cuprinsă în art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, se susține că, în lipsa unei diferențieri legale între polițiștii care îndeplinesc condițiile din art. 21 alin. (1), această sintagmă ar putea crea premisa unor discriminări salariale între funcționari publici aflați în situații identice și astfel s-ar încălca principiul constituțional al interzicerii discriminării.

26. Aceleași motive de neconstituționalitate sunt invocate și în ceea ce privește dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. Se arată că toate reglementările legale care au statuat, începând cu Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sporurile reglementate de textele normative criticate în prezenta cauză sunt neconstituționale. De altfel, prin Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice sunt neconstituționale. Se solicită Curții Constituționale să înlăture „dispozițiile neconstituționale din întreaga reglementare succesivă a acestei componente salariale, cu influență asupra salarizării polițiștilor”.

27. Referitor la dispozițiile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, autorul excepției arată că sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din” introduce o limitare imprecisă a destinatarilor articolului. De pildă, printr-un ordin de ministru clasificat, s-a dispus ca aceste prevederi să fie aplicate doar angajaților din structura centrală a M.A.I., modificându-se, astfel, textul legal. Totodată, angajații din structura centrală a Ministerului Afacerilor Interne sunt privilegiați față de angajații din Inspectoratul General al Poliției Române sau din inspectoratele de poliție județene care desfășoară aceeași activitate și care, astfel, sunt discriminați. Cu alte cuvinte, pentru aceleași condiții de muncă se stabilesc salarii diferențiate.

28. Dispozițiile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt contrare standardelor de calitate a legii, întrucât acest text legal stabilește o majorare salarială de 12,5% pentru o serie de instituții publice. Potrivit art. 7 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră reprezintă instituții publice și, ca atare, angajații acestora ar fi trebuit să beneficieze de majorarea salarială prevăzută de art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. Însă, din cauza neclarității acestui text de lege, a fost posibilă excluderea angajaților celor două instituții publice anterior evocate din câmpul său de aplicare. Chiar și în situația în care ar fi fost acordată majorarea salarială, tot ar fi existat o discriminare față de angajații din structurile aflate în subordine/coordonare, din cauza lipsei unei criterii obiective al diferențierii. În structurile polițienești, funcțiile în care se încadrează polițiștii sunt diferențiate în funcție de eșalon, iar prin acest text se introduce o dublă diferențiere.

29. Cu privire la dispozițiile art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, se arată că acestea sunt discriminatorii, întrucât nu cuprind în enumerarea categoriilor de personal excluse de la aplicarea etapizată a legii și funcționarii cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne. De asemenea, anumite componente salariale, începând cu salariul de funcție și continuând cu sporuri și alte drepturi salariale, încalcă principiile egalității în drepturi, echității, egalității de tratament și caracterului unitar al unei legi de salarizare unice în sistemul bugetar. Prin urmare, nu poate fi acceptată o situație defavorabilă pentru unele categorii de personal din sistemul bugetar, în sensul că unora li se aplică salariul de funcție și sporurile, iar altora nu, în condițiile în care cei cărora nu li se aplică au și coeficienții mai mici.

30. În legătură cu art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, se arată că aceste prevederi legale nu fac nicio referire la ceea ce

se întâmplă cu sporurile, compensațiile și alte drepturi care apar/sunt introduse de noua lege (Legea-cadru nr. 284/2010). Este cazul compensației pentru pericol deosebit, prevăzută pentru polițiști, care ar fi trebuit aplicată la salariul de funcție începând cu 1 ianuarie 2011, întrucât nu există nicio dispoziție legală care să blocheze aplicarea acesteia. Compunerea salariului de funcție și înghețarea acestuia în perioada de aplicare a Legii-cadru nr. 284/2010 nu trebuie să se confunde cu sporurile/indemnizațiile/compensațiile prevăzute de acest act normativ și care trebuiau aplicate începând cu 1 ianuarie 2011. Începând cu 1 ianuarie 2011 este introdus în legislația aplicabilă polițiștilor acest drept salarial — compensația pentru pericol deosebit —, iar despre situația sporurilor nou-apărute nu se face nicio referire. Se arată că o lege este edictată pentru a produce efecte juridice, nu pentru a nu le produce.

31. Compensația pentru pericol deosebit nu fusese prevăzută de legislația în materia salarizării aplicabilă în 2010 și nu trebuie să se confunde suma compensatorie reprezentând foste sporuri, introduse în salariul de funcție începând cu 1 ianuarie 2010 — între care și sporul de pericol deosebit prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 —, cu compensația pentru pericol deosebit introdusă prin art. 14 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Ea face parte într-adevăr din salariul de funcție tocmai pentru ca acesta să aibă un nivel minim corespunzător salariului minim brut pe țară. Acest drept salarial (compensație) aplicabil ca spor la salariul de funcție trebuia să se acorde începând cu 1 ianuarie 2011.

32. **Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază, în dosarele nr. 1.202D/2020 și nr. 1.204D/2020, că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în parte.

33. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază, în dosarele nr. 1.859D/2020 și nr. 2.007D/2022, că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

34. **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază, în Dosarul nr. 2.425D/2021, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

35. **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază, în dosarele nr. 3D/2022 și nr. 4D/2022, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

36. **Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază, în Dosarul nr. 1.424D/2022, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

37. **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale** apreciază, în Dosarul nr. 1.771D/2022, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

38. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

39. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

40. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

41. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, așa cum reiese din actele de sesizare și criticile de neconstituționalitate formulate, îl constituie sintagma „*de până la*” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 2 februarie 2003, și dispozițiile art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, sintagma „*de până la*” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, dispozițiile art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, sintagma „*structurile centrale ale instituțiilor*” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, dispozițiile art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, care au următorul conținut:

— Art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003: „(1) *Polițiștii care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, verificare și valorificare a informațiilor, investigări, acțiuni și intervenție cu un grad ridicat de risc ori în condiții de pericol deosebit beneficiază de un spor de până la 30% din salariul de bază. (...)*

(2) *Unitățile, categoriile de personal și cuantumul sporului se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.*”;

— Art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017: „(1) *Pentru munca cu grad ridicat de risc sau, după caz, în condiții de pericol deosebit, desfășurată în exercitarea atribuțiilor funcționale, stabilite potrivit domeniilor de responsabilitate ale unității, personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor de operații speciale, misiunilor și/sau activităților deosebite ori de specialitate, misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală și psihologică pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, centralizare, verificare și valorificare a informațiilor sau datelor/situațiilor/documentelor/actelor, investigații, acțiuni și intervenție, efectuarea actelor de cercetare penală specială, beneficiază de o compensație de risc/pericol deosebit de până la 30% calculată la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază. (...)*

(5) *Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.*”;

— Art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017: „*Personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care sunt încadrați în structurile centrale ale instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională sau în structuri militare ale NATO sau UE dislocate pe teritoriul României, beneficiază de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 12,5%.*”;

— Art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează modul de aplicare în timp a legii, respectiv în perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2018;

— Art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010: „*În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.*”

42. Curtea constată că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 au fost abrogate prin art. 48 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, iar dispozițiile art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 au avut o aplicare limitată în timp, fiind apoi abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 30 din Legea-cadru nr. 153/2017. De asemenea, Curtea constată că sunt criticate dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 în redactarea anterioară modificării prin art. LVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1186 din 9 decembrie 2022, Curtea urmând să aibă în vedere acest conținut al reglementării. Având în vedere însă că dispozițiile de lege criticate produc efecte juridice în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, în acord cu cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, urmează să analizeze aceste texte de lege, așa cum a fost sesizată.

43. Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5)

privind separația puterilor în stat și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 31 — *Dreptul la informație* și ale art. 73 alin. (3) lit. j) referitor la reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici. De asemenea, se mai invocă prevederile art. 23 alin. (2) privind dreptul la salarizare egală pentru muncă egală din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

44. Examinând excepția de neconstituționalitate, instanța de contencios constituțional reține că s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale criticate, prin raportare la critici asemănătoare, prin Decizia nr. 184 din 26 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 31 iulie 2024, prin Decizia nr. 733 din 14 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 12 aprilie 2024, și prin Decizia nr. 429 din 29 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 28 februarie 2023.

45. Curtea a amintit în Decizia nr. 733 din 14 decembrie 2023, precizată, că prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 23 iunie 2022, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

46. Curtea a reținut că cele mai multe dintre prevederile Ordonanței Guvernului nr. 38/2003, intrate în vigoare la 1 ianuarie 2004, au fost abrogate, începând cu data de 1 ianuarie 2010, prin Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. Printre dispozițiile abrogate se numără și art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003.

47. În vederea clarificării conținutului normativ al art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, Curtea a considerat utilă prezentarea elementelor sale componente în funcție de ipoteza sa de aplicare, pe de o parte, și de dispoziția normativă propriu-zisă a acestui articol, pe de altă parte. Astfel, în ceea ce privește sfera sa de aplicare, art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 vizează o categorie de subiecți de drept determinată, respectiv polițiștii care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea unui număr determinat de acțiuni, misiuni, operațiuni etc., după cum urmează: (i) misiuni operative de protecție a demnitarilor; (ii) acțiuni de gardare, protecție și control antiterorist; (iii) acțiuni de supraveghere operativă; (iv) proceduri speciale; (v) activități de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România; (vi) culegere, prelucrare, verificare și valorificare a informațiilor; și (vii) investigări, acțiuni și intervenție cu un grad ridicat de risc ori în condiții de pericol deosebit. Polițiștii care realizează una dintre aceste 7 activități beneficiază de un spor de până la 30% din salariul de bază, denumit în continuare *spor*.

48. Cu referire la natura juridică a acestui spor, Curtea Constituțională a amintit că s-a pronunțat prin Decizia nr. 728 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 990 din 12 decembrie 2006. În cauza soluționată prin această decizie s-a criticat art. I pct. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 30 ianuarie 2004, care prevedea că în anul 2004 sumele necesare acordării coeficienților de ierarhizare a funcțiilor să se asigure prin diminuarea cu 10% a sporului acordat conform art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003. Curtea Constituțională a reamintit, cu referire la această critică, faptul că sporurile, adaosurile și alte drepturi salariale suplimentare nu reprezintă drepturi fundamentale. Instituirea și/sau diminuarea acestora, acordarea într-o anumită perioadă de timp, modificarea lor ori încetarea acordării, stabilirea categoriilor de personal salariat care beneficiază de acestea, precum și a altor condiții și criterii de acordare țin de competența și de opțiunea exclusivă a legiuiturului, cu singura condiție de ordin constituțional ca măsurile dispuse să vizeze deopotrivă toate categoriile de personal care se află într-o situație identică.

49. Art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 a fost abrogat prin Legea-cadru nr. 330/2009. Cu toate acestea, sporul s-a menținut și în noua reglementare [potrivit art. 16 alin. (1) din anexa nr. IV — *Reglementări specifice personalului încadrat în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională* la Legea-cadru nr. 330/2009]. În același timp, se observă și o modificare a sferei de aplicare a normei de acordare a sporului, în sensul extinderii categoriei de beneficiari ai acestuia. Evident, acest lucru se datorează faptului că prin Legea-cadru nr. 330/2009 statul român a instituit o reglementare salarială unitară a personalului bugetar din România. Astfel, așa cum rezultă din titlul anexe nr. IV la această lege-cadru, salarizarea personalului încadrat în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională s-a realizat în mod unitar începând cu această lege-cadru.

50. La rândul ei, Legea-cadru nr. 330/2009 a fost abrogată de Legea-cadru nr. 284/2010, dar, din nou, sporul s-a menținut [potrivit art. 14 alin. (1) din anexa nr. VII — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și siguranță națională”* la Legea-cadru nr. 284/2010, „Pentru munca cu grad ridicat de risc sau, după caz, în condiții de pericol deosebit, desfășurată în exercitarea atribuțiilor funcționale, stabilite potrivit domeniilor de responsabilitate ale unității, personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor de operații speciale, misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală și psihologică pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, centralizare, verificare și valorificare a informațiilor sau datelor/situațiilor/documentelor/actelor, investigații, acțiuni și intervenție beneficiază de o compensație de risc/pericol deosebit de până la 30%, calculată la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază.”]. Curtea a reținut că denumirea sporului a fost înlocuită cu noțiunea de compensație de risc/pericol deosebit, denumită în continuare *compensația*, fără a fi însă afectată natura acestui drept salarial sau fără a fi afectat, în mod esențial, conținutul reglementării.

51. În sfârșit, Legea-cadru nr. 284/2010 a fost abrogată, începând cu 30 iunie 2017, prin Legea-cadru nr. 153/2017. Dar, o dată în plus, sporul/compensația a fost păstrat/păstrată în această lege, în vigoare și în prezent, art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, criticat și acesta în prezenta cauză, păstrând, în esență, conținutul reglementării din art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003.

52. Curtea a reținut deci că prevederile art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 fac parte dintr-o succesiune de acte normative prin care, începând cu 1 ianuarie 2004 și până în prezent, s-a acordat unor categorii de beneficiari un drept de natură salarială, denumit spor sau, după caz, compensație, prevăzându-se condițiile de acordare.

53. Complementar acestor norme substanțiale, legiuitorul a adoptat și o serie de norme de implementare, în sensul că acestea servesc la punerea efectivă în aplicare a normelor constitutive de drepturi salariale. Astfel, fiecare dintre cele 4 norme juridice de instituire a sporului/compensației a fost însoțită de câte o normă de implementare, care, în esență, a avut același conținut, după cum urmează: (i) art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 — „*Unitățile, categoriile de personal și cuantumul sporului se stabilesc prin ordin al ministrului de interne*”; (ii) art. 16 alin. (4) din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 330/2009 — „*Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și procentul de acordare a sporului se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite*”; (iii) art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 — „*Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite*”; și (iv) art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 — „*Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite*”.

54. În prezenta cauză, desigur, având în vedere că dintre normele institutive ale sporului/compensației sunt criticate exclusiv prevederile art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, sunt criticate exclusiv normele de implementare a acestor două articole, respectiv art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

55. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, Curtea a apreciat, în mod similar celor reținute prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, precitată, că aceasta este inadmisibilă, întrucât aceste dispoziții de lege nu sunt aplicabile în cauză. Astfel, aspectul că unele soluții legislative au fost preluate succesiv în legislația ulterioară nu determină aplicarea actului normativ primar și nici calificarea acestuia ca fiind în vigoare, fapt relevat prin prisma jurisprudenței Curții Constituționale. În fapt, este vorba despre o serie de acte normative succesive prin care legiuitorul și-a manifestat voința față de o anumită soluție legislativă. Însă numai actul normativ aplicabil litigiului și care continuă să producă efecte juridice în cauză poate fi supus controlului de constituționalitate.

56. Trebuie precizat că Legea-cadru nr. 153/2017 are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, începând cu data de 1 iulie 2017, data intrării în vigoare a legii-cadru. De la această dată, drepturile salariale ale personalului plătit din bugetul general consolidat al

statului sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în lege, astfel cum dispune art. 1 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

57. Indiferent care legislație ar fi fost aplicabilă în trecut, Legea-cadru nr. 153/2017 vine să unifice sistemul salarial bugetar până în anul 2022. Astfel, ca principiu, persoanele care au fost defavorizate sau discriminate vor primi în tranșe, potrivit legii, sumele de bani cuvenite, astfel încât până la 1 ianuarie 2023 să se ajungă, pe baza unor criterii clar definite, la egalizarea salarizării pentru persoanele care se află în aceeași situație. Așadar, prin prisma elementelor subliniate, prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 nu mai au relevanță și, în consecință, nici nu mai sunt aplicabile în cauză, ceea ce antrenează lipsa de legătură cu soluționarea cauzei.

58. De altfel, ca o chestiune de principiu, în privința modului de stabilire a salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, art. 12 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 prevede că acestea se stabilesc potrivit dispozițiilor acestei legi-cadru și anexelor la aceasta, astfel încât, împreună cu celelalte elemente ale sistemului de salarizare, să se încadreze în fondurile aprobate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale pentru cheltuielile de personal, în vederea realizării obiectivelor, a programelor și a proiectelor stabilite. Începând cu anul 2023, potrivit prevederilor art. 12 alin. (2) din legea-cadru anterior menționată, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare se vor stabili, pentru toate funcțiile cuprinse în anexele nr. I-VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în aceste anexe cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.

59. În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, prin art. 36 din acest act normativ s-a stabilit că, la data intrării în vigoare, 1 iulie 2017, trebuie să se procedeze la reîncadrarea personalului salarizat *„pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechime în specialitate/vechime în învățământ avute, cu stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38”*.

60. În acest context normativ, Curtea a constatat că stabilirea unei anumite valori a salariului de bază pentru funcțiile publice pentru anul 2022 are un caracter tehnic, integrat concepției legislative de creare a unui sistem de salarizare prin care să se regleze în timp disfuncționalitățile existente în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, inclusiv prin limitarea creșterilor salariale la un nivel stabilit prin lege. Cu alte cuvinte, o asemenea soluție legislativă este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, astfel cum acesta este enunțat în expunerea de motive a legii-cadru, și anume acela de „eliminarea a disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare”.

61. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. Constituția prevede, la art. 41 alin. (2), printre drepturile salariale la protecția socială a muncii, *„înstituirea unui salariu minim brut pe țară”*, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007).

62. De asemenea, Curtea a statuat că legiuitorul are dreptul să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 17 februarie 2017, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează să fie plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 15.

63. Totodată, Curtea a observat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit cuantum (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94). În consecință, stabilirea prin lege a unei anumite valori a salariilor de bază plătite managerilor publici, angajați plătiți din fonduri publice, nu are semnificația încălcării dreptului fundamental la salariu.

64. În plus, Curtea a reținut că, pe fondul prevederilor legale anterioare privind salarizarea în sectorul bugetar, reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice prin Legea-cadru nr. 153/2017 apare ca un proces complex, care, în mod necesar, presupune în timp o serie de corecții și corelări cu ansamblul actelor normative care fac parte din fondul activ al legislației, aspecte care sunt de competența autorității legiuitoare.

65. Legea-cadru nr. 153/2017 a fost adoptată tocmai pentru a corecta inegalitățile semnalate în sistemul bugetar, chiar dacă acest lucru înseamnă că finalitatea sa este atinsă după mai mulți ani, etapizat.

66. În continuare, cu referire la excepția de neconstituționalitate a art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a observat, prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, că, în realitate, autorii excepției erau nemulțumiți de omisiunea legiuitorului de a-i include în enumerare și pe funcționarii cu statut special din MAI. Dar, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legiuitorul este cel care își asumă politica salarială cu privire la personalul plătit din fonduri publice, prin aceasta înțelegându-se stabilirea atât a sistemului de salarizare, cât și a drepturilor salariale suplimentare. Curtea nu are nici rolul și nici competența de a stabili ea însăși elementele acestei politici, ci de a verifica respectarea exigențelor constituționale inerente actelor normative adoptate de legiuitor în acest domeniu, și nu oportunitatea unei măsuri de politică salarială (a se vedea Decizia nr. 667 din 9 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 19 ianuarie 2017, paragraful 23, sau Decizia nr. 139 din 12 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468

din 3 iunie 2020, paragraful 15). Prin urmare, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, soluție care se impune și în prezenta cauză.

67. Cu referire la criticile aduse art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin aceeași decizie (Decizia nr. 294 din 17 mai 2022), Curtea a observat, pe de o parte, că aceste dispoziții legale sunt clare și, pe de altă parte, că aduc în discuție simple modalități de interpretare și aplicare a lor. Așa cum în mod repetat a subliniat Curtea Constituțională, dacă în privința normei de referință, și anume Constituția, Curtea este unica autoritate jurisdicțională ce are competența de a o interpreta, în privința normelor supuse controlului de constituționalitate, interpretarea este realizată de instanțele judecătorești, conform art. 126 alin. (1) din Constituție (a se vedea și paragraful 18 al Deciziei nr. 548 din 7 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 9 octombrie 2020).

68. Tot prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, cu referire la constituționalitatea art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a reiterat jurisprudența sa potrivit căreia sistemul de salarizare, indiferent de categoria profesională vizată, nu se regăsește printre domeniile strict și limitativ prevăzute care, conform art. 73 alin. (3) din Constituție, fac obiectul de reglementare al legii organice (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 645 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1160 din 21 decembrie 2005, Decizia nr. 627 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2021, și Decizia nr. 105 din 23 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 2 iunie 2021). Prin urmare, Curtea a respins, prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

69. Cu referire la constituționalitatea art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, Curtea Constituțională a reținut că aceste dispoziții de lege sunt neconstituționale. În concluzie, în prezenta cauză, față de data invocării excepției de neconstituționalitate, care este anterioară pronunțării Deciziei nr. 294 din 17 mai 2022, și având în vedere soluția de admitere pronunțată prin această decizie, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 urmează să fie respinsă, ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot constitui obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

70. Sub acest aspect, Curtea subliniază că, în conformitate cu jurisprudența sa constantă, chiar dacă excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, sau Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, paragraful 32). Calea de

atac a revizuirii se formulează în temeiul deciziei de admitere pronunțate de Curtea Constituțională, dar prin mijlocirea deciziei al cărei dispozitiv cuprinde soluția de respingere ca devenită inadmisibilă, pe considerentul procedural al intervenirii ulterioare a cauzei de inadmisibilitate prevăzute de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. În această situație, în considerarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, care instituie regula potrivit căreia deciziile Curții Constituționale au putere numai pentru viitor, revizuirea întemeiată pe acest motiv va putea fi introdusă în termenul de 3 luni prevăzut de art. 511 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care se calculează de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei prin care Curtea Constituțională a respins ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate ridicată anterior constatării neconstituționalității textului de lege incident în cauza soluționată printr-o hotărâre definitivă a cărei revizuire poate fi cerută în aceste condiții.

71. În ceea ce privește prevederile criticate ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, Curtea s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 1 din acest act normativ prin Decizia nr. 624 din 7 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2022, paragrafele 28-31.

72. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată cu privire la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența sa, că „stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului” (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006) și că „stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului” (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, precitată).

73. Astfel, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate dau expresie opțiunii legiuitorului în materia salarizării personalului bugetar și că aceste norme juridice clarifică pentru perioade precis determinate situația drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, fiind lipsite de echivoc sub aspectul destinatarilor și al efectelor juridice pe care le produc. Reținând că, raportat la rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, legiuitorul are libertatea de a reglementa salarizarea în sistemul public, evident cu respectarea prevederilor Constituției, Curtea constată că, prin dispozițiile legale criticate, legiuitorul a urmărit, în esență, garantarea cuantumului drepturilor salariale și evitarea scăderii drepturilor salariale ale personalului bugetar.

74. Ca tehnică de reglementare, textele de lege criticate nu au semnificația repunerii în vigoare a unor acte normative abrogate. Așadar, modalitatea de reglementare prevăzută de textele de lege criticate este diferită de cea analizată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 7 martie 2018, prin care au fost supuse controlului dispoziții de lege care făceau trimitere la norme anterior abrogate și prin care s-a statuat că „prin adoptarea unei norme care face trimitere la o dispoziție legală care nu mai este în vigoare se încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție”. Prin urmare, considerentele acestei decizii nu pot fi aplicate în prezenta cauză.

75. În concluzie, Curtea a constatat că, prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul normează un conținut care întrunește exigențele de claritate, previzibilitate și accesibilitate, fiind astfel respectate prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, în componentele referitoare la calitatea legii și principiul securității juridice.

77. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

76. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din M.A.I. pentru membrii de sindicat Bufanu Gheorghe Laurențiu, Enache Adrian, Andrieș Ana și alții, Cîrstea Ionuț, Popescu Cristinel și alții, Haiduc Liliana Andreea și alții, Cordea Adrian, Ciolcă Paula Viorica și alții, Constantin Florentina Carmen în Dosarul nr. 2.533/115/2019 al Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.560/115/2019 al Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 36.502/3/2019* al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 30.160/3/2019 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.608/30/2020 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.610/30/2020 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.204/97/2020 al Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 5.493/30/2019*** al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și în Dosarul nr. 28.451/3/2020 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*de până la*” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a dispozițiilor art. 21 alin. (2) din aceeași ordonanță, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a sintagmei „*structurile centrale ale instituțiilor*” din cuprinsul art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale acelorași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale acelorași instanțe și constată că sintagma „*de până la*” din cuprinsul art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și dispozițiile art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 ianuarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,
semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind actualizarea datelor de identificare și a valorii de inventar
ale unui imobil situat în municipiul București, aflat în domeniul public al statului
și în administrarea Curții de Conturi a României

Având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. d) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.176/2024 privind aprobarea Normelor tehnice pentru întocmirea și actualizarea inventarului bunurilor din domeniul public al statului și ale inventarului bunurilor imobile din domeniul privat al statului,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea datelor de identificare și a valorii de inventar ale unui imobil situat în municipiul București, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Curții de Conturi a României, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Curtea de Conturi a României, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 33 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare
p. Președintele Curții de Conturi a României,
Mirela Călugăreanu

București, 19 martie 2026.
Nr. 158.

ANEXĂ

ACTUALIZAREA

datelor de identificare și a valorii de inventar ale unui imobil situat în municipiul București,
aflat în domeniul public al statului și în administrarea Curții de Conturi

Ordonator principal de credite	Cod fiscal	Denumirea
	4265922	Curtea de Conturi

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Vecinătăți	Baza legală	Anul dobândirii	Data înregistrării în contabilitate	Caracteristici tehnice	Valoarea de inventar — lei —
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
35284	8.29.07	Clădire sediu Camera de Conturi a Municipiului București	Str. Georges Clemenceau nr. 3, sectorul 1, municipiul București	N — nr. cadastral 21717 S — alee E — str. Georges Clemenceau V — Str. Episcopiei nr. 1-3	HG nr. 393/1995; Protocol predare-primire nr. 3.082/1995	1995	30.01.2026	Regim de înălțime: S + P + E + M Sc — 335 mp Sd — 738 mp Su — 706 mp Steren — 527 mp CF-258464 CF-258464-C1	Valoare clădire — 5.306.620 Valoare teren — 4.531.355 Valoare totală — 9.837.975

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, TINERETULUI
ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE
Nr. 66 din 23 ianuarie 2026

INSTITUTUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ
Nr. 51 din 30 ianuarie 2026

ORDIN

**privind modificarea și completarea Clasificării ocupațiilor din România —
nivel de ocupație (șase caractere), aprobată prin Ordinul ministrului muncii, familiei
și protecției sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 1.832/856/2011**

Având în vedere:

- art. 14 alin. (2) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 575 bis/1992 cu privire la realizarea unor nomenclatoare unitare de interes general prevăzute în concepția generală a informatizării în România;
- art. 9 și 10 din Hotărârea Guvernului nr. 1.352/2010 privind aprobarea structurii Clasificării ocupațiilor din România — nivel grupă de bază, conform Clasificării internaționale standard a ocupațiilor — ISCO 08, republicată, cu modificările ulterioare;
- Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 37/83/2022 pentru aprobarea Procedurii de actualizare a Clasificării ocupațiilor din România, cu modificările ulterioare;
- Referatul privind actualizarea Clasificării ocupațiilor din România (COR) pe trimestrul IV 2025 nr. 32/DGPPMOFP din 12.01.2026,
- în temeiul art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale și al art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 957/2005 privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale și președintele Institutului Național de Statistică emit următorul ordin:

Art. I. — Clasificarea ocupațiilor din România — nivel de ocupație (șase caractere), aprobată prin Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 1.832/856/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 8 august 2011, cu modificările și

completările ulterioare, se modifică și se completează cu noile ocupații practicate în cadrul economiei naționale, prevăzute în lista din anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale,
Petre-Florin Manole

Președintele Institutului Național de Statistică,
Tudorel Andrei

ANEXĂ

LISTA

**ocupațiilor practicate în cadrul economiei naționale care modifică și completează
Clasificarea ocupațiilor din România — nivel de ocupație (șase caractere)**

Nr. crt.	Denumirea ocupației	Cod COR
1.	igienist dentar pentru cabinet stomatologie	226931
2.	tehnician dentar licențiat	226930

Se mută ocupația „inspector protecție civilă” din grupa de bază 1213 „Conducători în domeniul politicilor economice și al planificării” în grupa de bază 3257 „Inspectori în domeniul protecției mediului și sănătății ocupaționale, asimilați” la codul 325730.

Se mută ocupația „tehnician pentru sisteme și instalații de semnalizare, alarmare și alertare în caz de incendiu” din grupa de bază 7421 „Mecanici de echipamente electronice” în grupa de bază 3112 „Tehnicienii constructori” la codul 311219.

Se mută ocupația „tehnician pentru sisteme și instalații de limitare și stingere a incendiilor” din grupa de bază 7421

„Mecanici de echipamente electronice” în grupa de bază 3112 „Tehnicienii constructori” la codul 311220.

Se elimină ocupația „controlor pentru datoria vamală (studii medii)” cod COR 335101 din grupa de bază 3351 „Inspectori de vamă și frontieră”.

Se elimină ocupația „revizor vamal” cod COR 335102 din grupa de bază 3351 „Inspectori de vamă și frontieră”.

Se elimină ocupația „referent vamal (studii medii)” cod COR 335104 din grupa de bază 3351 „Inspectori de vamă și frontieră”.

Se elimină ocupația „controlor vamal (studii superioare)” cod COR 335106 din grupa de bază 3351 „Inspectori de vamă și frontieră”.

Se elimină ocupația „controlor pentru datoria vamală (studii superioare)” cod COR 335106 din grupa de bază 3351 „Inspectori de vamă și frontieră”.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**pentru publicarea acceptării amendamentelor la Protocolul din 1978
privind Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare,
adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.522(106) din 10 noiembrie 2022
și Rezoluția MSC.533(107) din 8 iunie 2023 ale Comitetului de siguranță maritimă**

Având în vedere Referatul Direcției transport naval nr. 831/45 din 15.01.2026 de aprobare a Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii pentru publicarea acceptării amendamentelor la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.522(106) din 10 noiembrie 2022 și Rezoluția MSC.533(107) din 8 iunie 2023 ale Comitetului de siguranță maritimă,

ținând seama de prevederile art. VIII(b)(vi)(2)(bb) și art. VIII(b)(vii)(2) din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1979, precum și ale art. II din Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (Convenția Solas), adoptat la Londra la 17 februarie 1978, astfel cum acesta a fost modificat prin amendamentele din 1981, respectiv 1988, la care România a aderat prin Legea nr. 308/2007,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se publică amendamentele la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.522(106) a Comitetului de siguranță maritimă din 10 noiembrie 2022, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se publică amendamentele la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, adoptate de Organizația Maritimă

Internațională prin Rezoluția MSC.533(107) a Comitetului de siguranță maritimă din 8 iunie 2023, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Ciprian-Constantin Șerban

București, 19 martie 2026.
Nr. 252.

ANEXA Nr. 1

**REZOLUȚIA MSC.522(106)
(adoptată la 10 noiembrie 2022)****Amendamente la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare**

Comitetul de siguranță maritimă,
amintind articolul 28(b) din Convenția privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile Comitetului,
amintind, de asemenea, articolul VIII(b) din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare („Convenția”) și articolul II din Protocolul din 1978 privind Convenția („Protocolul din 1978 la SOLAS”) referitor la procedura pentru amendarea Protocolului din 1978 la SOLAS,

luând în considerare, la cea de-a o sută șasea sesiune a sa, amendamentele la Protocolul din 1978 la SOLAS, propuse și difuzate în conformitate cu articolul VIII(b)(i) din Convenție și cu articolul II din Protocolul din 1978 la SOLAS,

1. adoptă, în conformitate cu articolul VIII(b)(iv) din Convenție și cu articolul II din Protocolul din 1978 la SOLAS, amendamentele la appendicele anexei la Protocolul din 1978 la SOLAS, al căror text este prevăzut în anexa la prezenta rezoluție;

2. stabilește, în conformitate cu articolul VIII(b)(vi)(2)(bb) din Convenție și cu articolul II din Protocolul din 1978 la SOLAS, că amendamentele menționate se vor considera ca fiind acceptate la 1 iulie 2025, cu excepția cazului în care înainte de această dată mai mult de o treime din părțile la Protocolul din 1978 la SOLAS sau părțile ale căror flote comerciale reprezintă în total nu mai puțin de 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale au notificat secretarului general obiecțiile lor la aceste amendamente;

3. invită părțile interesate să ia notă de faptul că, în conformitate cu articolul VIII(b)(vii)(2) din Convenție și cu articolul II din Protocolul din 1978 la SOLAS, amendamentele vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2026, după acceptarea lor în conformitate cu paragraful 2 de mai sus;

4. solicită secretarului general, în conformitate cu articolul VIII(b)(v) din Convenție și cu articolul II din Protocolul din 1978 la SOLAS, să transmită copii certificate ale prezentei rezoluții și ale textului amendamentelor cuprinse în anexă tuturor părților la Protocolul din 1978 la SOLAS;

5. solicită, de asemenea, secretarului general să transmită copii ale prezentei rezoluții și ale anexei sale membrilor Organizației care nu sunt părți la Protocolul din 1978 la SOLAS.

AMENDAMENTE

la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare

ANEXĂ

Modificări și completări la anexa la Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare

APENDICE

Modelul existent de Certificat de siguranță a echipamentului pentru nava de mărfuri se înlocuiește cu următorul:
„Model de Certificat de siguranță a echipamentului pentru navele de mărfuri**CERTIFICAT DE SIGURANȚĂ
a echipamentului pentru nava de mărfuri**

Prezentul certificat se va suplimenta cu o Listă a echipamentului de siguranță pentru nava de mărfuri (Formular E).

(Sigiliul oficial)

(Statul)

Emis în virtutea prevederilor
Convenției internaționale din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare,
așa cum a fost modificată de Protocolul din 1978 referitor la aceasta

sub autoritatea Guvernului

.....
(numele statului)

de către

(persoana sau organizația autorizată)

Caracteristicile navei¹

Numele navei

Numărul sau literele distinctive

Portul de înmatriculare

Tonajul brut

Deadweight navă (tone metrice)²

Lungimea navei (regula III/3.12)

Numărul IMO

Tipul navei³

Vrachier

Petrolier

Navă-cisternă pentru transport produse chimice

Navă pentru transport gaze

Navă pentru transportul mărfurilor, altele decât cele de mai sus

Data la care a fost pusă chila sau data la care nava a fost într-un stadiu similar de construcție sau, dacă este cazul, data la care au început lucrările pentru o conversie, o transformare sau modificare majoră

Se certifică prin prezentul că:

1 Nava a fost inspectată în conformitate cu cerințele regulii I/8 din Convenție, așa cum a fost modificată de Protocolul din 1978.

2 În urma inspecției s-a constatat că:

2.1 nava respectă cerințele Convenției cu privire la instalațiile și mijloacele de protecție contra incendiului și planurile de combatere a incendiilor;

2.2 mijloacele de salvare și echipamentele bărcilor de salvare, plutelor de salvare și ale bărcilor de urgență au fost prevăzute în conformitate cu cerințele Convenției;

2.3 nava a fost dotată cu un aparat de lansare a bandulei în conformitate cu cerințele Convenției;

2.4 nava respectă cerințele Convenției cu privire la echipamentul de navigație de la bord, mijloacele de ambarcare pentru piloți și publicațiile nautice;

2.5 nava a fost dotată cu lumini, figuri, mijloace de producere a semnalelor sonore și a semnalelor de alertare pentru cazuri de pericol în conformitate cu cerințele Convenției și cu Regulamentul internațional pentru prevenirea abordajelor pe mare în vigoare;

2.6 nava respectă din toate celelalte puncte de vedere cerințele relevante ale Convenției;

2.7 nava a făcut/nu a făcut³ obiectul unor metode de proiectare și dispozitive alternative în conformitate cu regula/regulele II-2/17/III/38³ din Convenție;2.8 un document de aprobare a unor metode de proiectare și dispozitive alternative pentru protecție contra incendiului/instalații și mijloace de salvare³, este/nu este³ anexat prezentului certificat.

3 Nava este exploatată în conformitate cu regula III/26.1.1.14 în limitele zonei de exploatare.....

4 În aplicarea regulii I/6(b) Guvernul a stabilit:

— inspecții anuale obligatorii;

— inspecții neplanificate.

5 S-a emis/nu s-a emis³ un certificat de scutire.

Prezentul certificat este valabil până la

Data terminării inspecției pe baza căreia a fost eliberat acest certificat

(zz/ll/aaaa)

Emis la

(locul de emitere a certificatului)

.....

(data emiterii)

.....

(semnătura persoanei oficiale autorizate care emite certificatul)

(sigiliul sau ștampila autorității care emite certificatul, după caz)

Inspecția intermediară

(pentru nave-cisternă cu o vechime de 10 ani și mai mult)

Se certifică prin prezentul că la inspecția intermediară cerută conform regulii I/8 din Convenție, așa cum a fost modificată de Protocolul din 1978, s-a constatat că nava este conformă cu cerințele relevante ale Convenției.

Semnat:

(semnătura persoanei oficiale autorizate)

Locul:

Data:

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

Inspecții anuale obligatorii sau inspecții neplanificate

Se certifică prin prezentul că nava a fost inspectată în conformitate cu regula I/6(b) din Convenție, așa cum a fost modificată de Protocolul din 1978, și cu recomandările corespunzătoare ale Organizației⁵.

inspecția anuală obligatorie^{3, 6}

Semnat:

inspecția neplanificată³

.....

Locul:

.....

Data:

.....

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

Conform prevederilor regulii I/14 din Convenție, așa cum a fost modificată de Protocolul din 1978, valabilitatea acestui certificat se prelungește până la

Semnat:

Locul:

Data:

(sigiliul sau ștampila autorității, după caz)

¹ Ca alternativă, caracteristicile navei pot fi puse orizontal în casete.

² Numai pentru petroliere, nave-cisternă pentru transport produse chimice și nave pentru transport gaze.

³ Ștergeți după caz.

⁴ Se face referire la amendamentele din 1983 la SOLAS [MSC.6(48)] aplicabile navelor construite la 1 iulie 1986 sau după această dată, dar înainte de 1 iulie 1998, pentru ambarcațiuni de salvare parțial închise cu autoredresare de la bord.

⁵ Se face referire la Instrucțiunile privind inspecțiile cerute de Protocolul din 1978 la SOLAS, Codul internațional privind transportul în vrac al produselor chimice și de Codul internațional pentru navele care transportă gaze, adoptate de Organizație prin Rezoluția A.560(14), așa cum a fost amendată de MSC.84(70), și la părțile aplicabile din Instrucțiunile de inspecție din 2011 în conformitate cu Sistemul armonizat de inspectare și certificare (HSSC), așa cum pot fi amendate, adoptate de Organizație prin Rezoluția A.1053(27).

⁶ O inspecție intermediară, dar nu o inspecție neplanificată poate înlocui o inspecție anuală obligatorie."

REZOLUȚIA MSC.533(107)
(adoptată la 8 iunie 2023)**Amendamente la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare**

Comitetul de siguranță maritimă,
amintind articolul 28(b) din Convenția privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile Comitetului,
amintind, de asemenea, articolul VIII(b) din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare („Convenția”) și articolul II din Protocolul din 1978 privind Convenția („Protocolul din 1978 la SOLAS”) referitor la procedura pentru amendarea Protocolului din 1978 la SOLAS,

luând în considerare, la cea de-a o sută șaptea sesiune a sa, amendamentele la Protocolul din 1978 la SOLAS, propuse și difuzate în conformitate cu articolul VIII(b)(i) din Convenție și cu articolul II din Protocolul din 1978 la SOLAS,

1. adoptă, în conformitate cu articolul VIII(b)(iv) din Convenție și cu articolul II din Protocolul din 1978 la SOLAS, amendamentele la apendicele anexei la Protocolul din 1978 la SOLAS, al căror text este prevăzut în anexa la prezenta rezoluție;

2. stabilește, în conformitate cu articolul VIII(b)(vi)(2)(bb) din Convenție și cu articolul II din Protocolul din 1978 la SOLAS, că amendamentele menționate se vor considera ca fiind acceptate la 1 iulie 2025, cu excepția cazului în care înainte de această dată mai mult de o treime din părțile la Protocolul din 1978 la SOLAS sau părțile ale căror flote comerciale reprezintă în total nu mai puțin de 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale au notificat secretarului general obiecțiile lor la aceste amendamente;

3. invită părțile interesate să ia notă de faptul că, în conformitate cu articolul VIII(b)(vii)(2) din Convenție și cu articolul II din Protocolul din 1978 la SOLAS, amendamentele vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2026, după acceptarea lor în conformitate cu paragraful 2 de mai sus;

4. solicită secretarului general, în conformitate cu articolul VIII(b)(v) din Convenție și cu articolul II din Protocolul din 1978 la SOLAS, să transmită copii certificate ale prezentei rezoluții și ale textului amendamentelor cuprinse în anexă tuturor părților la Protocolul din 1978 la SOLAS;

5. solicită, de asemenea, secretarului general să transmită copii ale prezentei rezoluții și ale anexei sale membrilor Organizației care nu sunt părți la Protocolul din 1978 la SOLAS.

ANEXĂ
la Rezoluția MSC.533(107)

AMENDAMENTE**la Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare****ANEXĂ****Modificări și completări la anexa la Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare****APENDICE****Model de Certificat de siguranță a echipamentului pentru navele de mărfuri****Tipul navei**

1 După „Navă pentru transport gaze” se adaugă următoarea intrare nouă:
„Navă portcontainer”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

